

<http://www.luju.ro/ccr-a-blocat-deprofesionalizarea-definitiva-a-dna-curtea-constitutionala-dezvaluie-motivele-pentru-care-a-respins-proiectul-privind-reducerea-vechimei-in-functie-pentru-accederea-la-dna-si-diicot-poate-duce-la-situatii-inacceptabile-in-care-cele-doua-dire>

CCR A BLOCAT DEPROFESIONALIZAREA DEFINITIVA A DNA – Curtea Constitutională dezvaluie motivele pentru care a respins proiectul privind reducerea vechimii în funcție pentru accesarea la DNA și DIICOT: “Poate duce la situații inacceptabile, în care cele două direcții să fie compuse din procurori aflați la începutul carierei, deși, prin natura lor, acestea sunt specializate și plasate la cel mai înalt nivel ierarhic”. Vechimea pentru DNA și DIICOT nu poate fi mai mică de 10 ani (Decizia)

Scris de George TARATA | Data: 26.07.2021 13:32

Reducerea vechimii necesare pentru accesarea în DNA și DIICOT ar vulnerabiliza și mai mult cele două structuri de parchet. Asta întrucât la DNA și DIICOT ar ajunge să funcționeze procurori aflați la începutul carierei, deși DNA și DIICOT sunt prin natura lor plasate la cel mai înalt nivel ierarhic.

Curtea Constituțională a României a publicat **Decizia 514 din 14 iulie 2021** prin care a fost admisă **obiectia de neconstituționalitate formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție privind proiectul de lege adoptat de coaliția PNL-USR-PLUS-UDMR** prin care este scăzută vechimea de accesarea în DNA și DIICOT de la 10 ani la 7 ani ([click aici pentru a citi](#)). **O vechime în care sunt incluși cei doi ani de INM și anul de stagiatură, astfel că vechimea reală pentru a lucra în DNA și DIICOT ar fi de fapt de doar 4 ani, mai mică decât vechimea cerută pentru desfășurarea activității la parchetele de pe lângă tribunale** ([click aici pentru a citi](#)).

În acest sens, CCR arată că micșorarea vechimii de la 10 ani la 7 ani poate duce la situații inacceptabile, precum cea în care la DNA și DIICOT să lucreze procurori aflați la început de carieră, iar o asemenea condiție de doar 7 ani vechime pentru a putea activa la cele două direcții este derizorie, insignifiantă, favorizantă și preferențială. Curtea

Constitutionala precizeaza ca este nu numai rational, dar si imperativ din punctul de vedere al exigentelor constitutionale ca vechimea efectiva pentru numirea in functiile de procuror in cadrul DIICOT sau DNA sa reflecte pozitia constitutionala supraordonata a Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie in structura Ministerului Public, calitatea de structura specializata a acestor directii, precum si caracterul superior al rangului dobandit. Asadar, mentioneaza CCR, vechimea pentru DNA si DIICOT ar trebui sa fie la fel ca vechimea ceruta pentru promovarea la PICCJ, adica de 10 ani.

Iata fragmente din decizia CCR pe care o atasam integral la finalul articolului:

“65. Curtea observa ca actualul cadru legislativ cuprinde cel putin patru derogari favorabile persoanei care aplica pentru pozitia de procuror la cele doua parchete specializate in raport cu procurorul care doreste promovarea la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, si anume: nu trebuie sa fi parcurs procedura de promovare pe loc in gradul imediat superior celui detinut; nu trebuie sa detina gradul profesional de procuror la parchetul de pe langa curtea de apel; nu exista conditia de a functiona efectiv timp de cel putin 2 ani la parchetul ierarhic inferior si in vechimea necesara pentru numirea in functie este valorificata perioada cat procurorul a detinut calitatea de auditor de justitie.

*66. In aceste conditii, se ridica si problema celei de-a cincea derogari, si anume conditia de vechime efectiva. **A subevalua aceasta conditie de vechime efectiva poate duce la situatii inacceptabile, in care cele doua directii specializate sa fie compuse din procurori aflati la inceputul carierei, desi, prin natura lor, acestea sunt specializate si plasate la cel mai inalt nivel ierarhic. Spre exemplu, legea critica propune o vechime totala de 7 ani pentru a fi numit intr-o atare functie, vechime care cuprinde: 2 ani cat timp persoana in cauza a detinut calitatea de auditor de justitie; o perioada de timp scurta, dar nedefinita, cuprinsa intre promovarea examenului de absolvire si numirea de catre Consiliul Superior al Magistraturii in functia de judecator sau procuror stagiar; stagiul de 1 an, in care judecatorul/ procurorul stagiar are o competenta limitata. Prin urmare, pentru a indeplini conditia de vechime pentru numirea in functia de procuror al celor doua directii specializate este necesara o vechime efectiva in functia de judecator/ procuror definitiv de mai putin de 4 ani, ceea ce nu corespunde cu pozitia structurii de parchet in care persoana in cauza se doreste sa fie numita.***

67. Ca regula, accesul la o structura superioara de parchet trebuie sa se realizeze in conditii similare, chiar daca functia vizata face parte din schema de personal a unei directii specializate, se exercita pe perioada numirii, perioada nedefinita in sine, si nu presupune dobandirea definitiva a gradului profesional aferent.

*68. **Curtea constata ca din moment ce cele doua directii sunt organizate la nivelul Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, legiuitorul nu poate reglementa conditii derizorii, insignifiante, favorizante ori preferentiale de vechime pentru a accede in structura unui parchet aflat la un asemenea nivel. Este adevarat ca legiuitorul trebuie sa imbine intr-un mod coerent energia, puterea de lucru, disponibilitatea la efort si dorinta de afirmare si de salarizare superioara a procurorilor aflati la inceput de cariera cu experienta si maturitatea profesionala, echilibrul si specializarea, precum si experienta de viata a celor care au o vechime considerabila in functie.***

*69. Astfel, fixarea unor **conditii identice** de numire in functie la parchetele specializate cu cele de promovare in functia de procuror in cadrul Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie ar fi evident **nerezonabila**, intrucat un grad profesional detinut pe perioada numirii ca procuror in cadrul DNA sau DIICOT, care presupune doar competente functionale, nu poate fi dobandit, prin definitie, in aceleasi conditii precum cel definitiv. Avand dezlegarea constitutionala sa procedeze ca atare, legiuitorul este tinut insa sa o faca orientandu-se dupa principiul est modus in rebus. Acesta trebuie sa fie preocupat ca exigentele astfel instituite sa fie indeajuns de juste si rezonabile incat sa nu antreneze, in considerarea unor nevoi administrative de functionare si de atragere a*

personalului in cadrul celor doua directii, nesocotirea unor principii directoare ale catalogului de drepturi si libertati fundamentale ori ale organizarii autoritatilor publice, in speta, de rang constitutional.

70. Analizand art.791 si art.87 din Legea nr.304/2004, Curtea constata, astfel cum s-a aratat anterior, ca legiuitorul a aplicat aceasta premisa – respectiv instituirea unor conditii diferite de numire fata de cele de promovare in functie – insa a dus-o intr-un registru extrem, in care nu mai tine cont de niciun principiu care sta la baza avansarii ierarhice in grad profesional si nici de pozitia institutionala a structurii de parchet in care urmeaza sa activeze respectivul procuror. Or, vechimea in functie este elementul central si obiectiv pe care se grefeaza orice procedura de concurs sau interviu pentru avansarea in grad profesional/ nivel de parchet si reprezinta o conditie necesara oricarei activitati desfasurate la nivel inalt sau specializat. De altfel, pentru a avansa in grad/ functie/ gradatie/ treapta sau pentru a-si desfasura activitatea la o structura plasata la un nivel ierarhic superior, orice categorie de personal trebuie sa indeplineasca anumite conditii superioare de vechime in raport cu functia si nivelul institutional vizat.

71. Prin urmare, este nu numai rational, dar si imperativ din punctul de vedere al exigentelor constitutionale ca vechimea efectiva pentru numirea in functiile de procuror in cadrul DIICOT sau DNA sa reflecte pozitia constitutionala supraordonata a Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie in structura Ministerului Public, calitatea de structura specializata a acestor directii, precum si caracterul superior al rangului dobandit. De aceea, vechimea efectiva in functie pentru aceste numiri trebuie sa fie cel putin aceeasi cu cea necesara pentru accederea in functia de procuror al Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie. De altfel, ambele categorii de personal de la nivelul Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie in structura Ministerului Public [procuror specializat/ procuror cu competenta generala] au pe perioada indeplinirii activitatii acelasi statut si aceeasi salarizare pentru functia de baza indeplinita. Curtea subliniaza faptul ca vechimea efectiva trebuie sa fie cel putin aceeasi sau chiar mai mare pentru numirea in functia de procuror DNA sau DIICOT, tocmai pentru ca acestea sunt directii specializate si de elita investite cu instrumentarea unor cauze de o complexitate ridicata si care sunt circumscrise combaterii crimei organizate, terorismului sau coruptiei, dupa caz, iar specializarea poate implica o conditie superioara de vechime pentru accederea in respectiva functie, dar nicidecum una inferioara. Asadar, in considerarea caracterului specializat al acestor directii, desi legiuitorul poate stabili conditii de acces derogatorii de la procedura de promovare in functie [a se vedea, in acest sens, si Decizia nr.33 din 23 ianuarie 2018, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.146 din 15 februarie 2018, paragraful 131], acesta nu are indreptatirea sa reglementeze conditii care, prin natura lor, resping sau sunt incompatibile cu insasi pozitia constitutionala supraordonata a Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie in cadrul Ministerului Public.

72. Asadar, reperul pentru reglementarea conditiei de vechime necesare accederii la functia de procuror in cadrul directiilor specializate este cel stabilit pentru promovarea in functia de procuror la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, atat sub aspectul naturii vechimii (efectiva), cat si sub cel al temporalitatii sale (10 ani), astfel ca, in niciun caz, standardul numirii in functie nu poate fi inferior celui al promovarii in functie la nivelul antereferit.

73. Analizand art.11 alin.(1) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.78/2016 si art.13 alin.(1) din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.43/2002, Curtea constata ca sunt de competenta acestor directii specializate anumite infractiuni, care implica in mod necesar si o competenta dupa calitatea persoanei. Plasarea lor la cel mai inalt nivel a facut posibila instrumentarea de catre aceste directii si a cauzelor privind acele persoane in raport cu care Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie are competenta exclusiva. Astfel, spre exemplu, pentru deputati sau senatori chiar textul Constitutiei prevede ca urmarirea penala se efectueaza de Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, iar pentru acestia sau alte categorii de persoane, Constitutia sau legea, dupa caz, stabileste competenta de judecata a Inaltei Curti de Casatie si Justitie, ipoteza in care urmarirea penala se efectueaza tot de parchetul antereferit, prin structurile sale [a se vedea, in acest sens, si Decizia nr.33 din 23 ianuarie 2018, paragraful 137].

74. In jurisprudenta sa, Curtea a constatat ca legiuitorul a conferit DNA o pozitie superioara in ierarhia parchetelor, tocmai pentru ca este o structura specializata a **Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie** [Decizia nr.1220 din 12 noiembrie 2008]. Prin Decizia nr.235 din 5 mai 2005, publicata in Monitorul Oficial

al României, Partea nr.462 din 31 mai 2005, Curtea a subliniat ca 'atunci când Constituția indică **cu litere mari un subiect de drept** - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - nu se poate trage concluzia potrivit căreia ne-am afla în fața unei denumiri generice, aptă să absoarbă în conținutul său orice parchet organizat pe lângă instanța supremă, care la rândul ei este unică. Tocmai de aceea, din interpretarea textului constituțional nu se poate ajunge la ideea că urmărirea și trimiterea în judecată penală a deputaților și senatorilor, pentru săvârșirea faptelor de corupție, pot fi date și în competența altui parchet decât Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție [...] Prevederea constituțională instituie măsuri de protecție față de eventuale abuzuri, sicane sau constrângeri la care ar putea fi expuși parlamentarii la **niveluri inferioare** de instrumentare a cauzelor penale'.

75. Curtea observă ca, dacă aceste direcții specializate au competența de a efectua urmărirea și trimiterea în judecată penală a deputaților și a senatorilor, înseamnă că ele nu numai că funcționează în mod formal și instituțional în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, dar sunt constituite din procurori a căror experiență profesională se ridică la același nivel. Altfel, ar fi de neînțeles plasarea celor două direcții specializate la cel mai înalt nivel ierarhic și compunerea acestora din procurori aflați la început de carieră. O asemenea opțiune legislativă eludează însăși art.72 alin.(2) și art.132 alin.(3) din Constituție și reprezintă o construcție paradoxală inadmisibilă într-un sistem normativ.

76. Prin urmare, nu este suficientă numai plasarea instituțională a acestor două direcții în structura Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, dar este nevoie ca și procurorii care le compun să satisfacă anumite cerințe obiective care să îi califice pentru un asemenea nivel ierarhic. **Poziția constituțională a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție impune ca vechimea necesară accederii în oricare dintre structurile sale să fie unitară. Întrucât aceste structuri fac parte din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, rezultă ca vechimea necesară numirii procurorilor în cadrul acestora trebuie să fie cel puțin egală cu vechimea necesară promovării în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.** Altfel, ar fi subminate însăși poziția sa constituțională și caracterul său ierarhic superior asupra celorlalte unități de parchet. În final, în cazul nesocotirii acestei exigente rezultate din art.1 alin.(3) și art.131 din Constituție, se ajunge în situația în care procurori aflați la începutul carierei să fie atrași și numiți în aceste structuri specializate, fără să aibă însă o experiență profesională relevantă în funcția de procuror. Această incongruență normativă duce la lasarea chiar fără substanță a principiului organizării ierarhice a parchetelor, principiu care rezultă din chiar art.131 alin.(3) din Constituție, din moment ce procurori cu o vechime care nu le permite nici măcar promovarea în funcția imediat următoare celei de bază ajung să dețină o funcție la cel mai înalt nivel în ierarhia parchetelor.

77. Curtea reține ca, de principiu, aspectele de ordin administrativ ce tin de atragerea personalului în cadrul celor două structuri specializate nu pot fi opuse exigentelor de ordin constituțional, iar eventualele dificultăți practice întâmpinate în procesul de aplicare a legii nu pot constitui un motiv pentru încălcarea însăși a Constituției. De altfel, în cauză, Curtea observă ca, potrivit punctului de vedere exprimat de Consiliul Superior al Magistraturii, din cei 2429 de procurori în funcție la nivelul întregii țări, un număr de 1514 procurori, respectiv peste 62% din numărul total al acestora, indeplinesc condiția de vechime efectivă în funcție de 10 ani, ceea ce demonstrează că există o bază de selecție suficientă pentru accesul la funcția de procuror în cadrul DIICOT și DNA cu respectarea prevederilor Constituției.

78. Astfel cum s-a arătat, accesarea în funcția de procuror la DIICOT sau DNA presupune în sine un regim derogatoriu, însă legiuitorul poate apela numai la derogări permise de Constituție. În măsura în care textele legale plasează DNA și DIICOT în structura Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, legiuitorului nu îi este permis ca prin derogările succesive aduse să constituie personalul acestor structuri din procurori care nu ar îndeplini nici măcar condiția de vechime necesară promovării în funcția de procuror la parchetul de pe lângă tribunal.

79. O asemenea reglementare promovată chiar prin textul de lege criticat pune în discuție atât ideea de privilegiu creat procurorilor care nu îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute pentru accesarea la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție [art.16 alin.(1) din Constituție], cât și afectarea statutului constituțional al Ministerului Public bazat pe principiul ierarhic cu referire la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție [art.1 alin.(3) coroborat cu art.131 din Constituție], ceea ce demonstrează caracterul incoerent al legislației în materie [art.1 alin.(5) din Constituție].

80. Cu privire la rolul constitutional al Ministerului Public, Curtea constata ca acesta se exercita prin procurori constituiti in parchete, care functioneaza pe langa instantele judecatoresti. Constituirea unitatilor de parchet pe diferite nivele nu este doar o chestiune formala, ci ea implica, in mod necesar, o anumita repartizare de competente stabilite potrivit Codului de procedura penala, fiecare parchet aflat la un anumit nivel avand competente strict determinate. Aceasta ordonare a competentelor are in vedere dificultatea cauzelor pe care trebuie sa le cerceteze/ solutioneze; astfel, cu cat parchetul este plasat mai aproape de varful ierarhiei cu atat gradul de complexitate a cauzelor care au fost date de lege/ Constitutie in competenta lor de solutionare este mai ridicat. Asadar, exigenta constitutional referitoare la organizarea pe verticala a sistemului parchetelor implica **o anumita repartizare de competente si un anumit grad de experienta a procurorilor** constituiti pe diferitele nivele, tocmai pentru a face fata competentelor care revin parchetului aflat la un anumit nivel. Rezulta ca experienta profesionala necesara pentru accesarea pe diferitele nivele ierarhice este o garantie pentru indeplinirea rolului constitutional al Ministerului Public, iar dimensionarea sa in concreto este o materializare la nivel legal a acestei garantii, astfel ca ea trebuie sa reflecte nivelul structurii ierarhice in cadrul careia functioneaza procurorul respectiv.

81. Orice structura de parchet organizata la nivelul Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie are o competenta bine stabilita prin lege sau chiar Constitutie si este constituita din procurori cu experienta, motiv pentru care criteriul de vechime necesar accederii la acest nivel trebuie sa reflecte in mod plenar aceasta experienta si sa fie unitar, tocmai pentru ca statutul procurorului este dat de nivelul parchetului din care face parte. Astfel, nu pot fi acceptate conditii de vechime inferioare celei necesare pentru promovarea in functie la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, dupa cum procurorul face parte dintr-o anumita directie/ sectie/ birou/ compartiment. Conditia de vechime este data de insusi nivelul la care se afla unitatea respectiva de parchet. Optiunea legiuitorului de a stabili vechimile necesare pentru accesarea in functia de procuror la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, prin promovare sau numire in directiile specializate, este limitata chiar de art.131 din Constitutie, care consacra organizarea pe verticala a Ministerului Public. Coborarea standardului de vechime efectiva necesara numirii in functia de procuror in cadrul DNA sau DIICOT denatureaza insusi scopul instituirii structurii respective de parchet. Prin urmare, legiuitorul are obligatia constitutional de a reglementa o vechime unitara pentru toate componentele acestui parchet, iar vechimea astfel stabilita trebuie sa fie una serioasa, corecta si corespunzatoare nivelului parchetului [Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie].

82. Curtea mai retine ca este de esenta statului de drept ca ordonarea puterii publice sa se realizeze intr-un mod coerent si previzibil [a se vedea Decizia nr.231 din 6 aprilie 2021, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.613 din 22 iunie 2021, paragraful 33], ceea ce inseamna, in cazul dat, ca unitatile de parchet, pe de o parte, isi exercita competentele prevazute de Constitutie si lege potrivit structurii ierarhice a Ministerului Public, si, pe de alta parte, functioneaza cu procurori care au experienta necesara nivelului ierarhic respectiv.

83. Avand in vedere cele expuse, Curtea retine ca textul criticat incalca art.131 din Constitutie si, in mod implicit, art.1 alin.(3) din Constitutie.

84. Cu privire la principiul egalitatii, Curtea subliniaza ca, potrivit jurisprudentei sale, acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situatii care, in functie de scopul urmarit, nu sunt diferite (Decizia Plenului Curtii Constitutionale nr.1 din 8 februarie 1994, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.69 din 16 martie 1994). De asemenea, situatiile in care se afla anumite categorii de persoane trebuie sa difere in esenta pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar aceasta deosebire de tratament trebuie sa se bazeze pe un criteriu obiectiv si rational (a se vedea, in acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr.86 din 27 februarie 2003, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.207 din 31 martie 2003, Decizia nr.476 din 8 iunie 2006, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.599 din 11 iulie 2006, Decizia nr.573 din 3 mai 2011, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.363 din 25 mai 2011, Decizia nr.366 din 25 iunie 2014, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.644 din 2 septembrie 2014). Asadar, nesocotirea principiului egalitatii in drepturi are drept consecinta neconstitutionalitatea privilegiului sau a discriminarii care a determinat, din punct de vedere normativ, incalcarea principiului. Discriminarea se bazeaza pe notiunea de excludere de la un drept (Decizia Curtii Constitutionale nr.62 din 21 octombrie 1993, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.49 din 25 februarie 1994), iar remediu constitutional specific, in cazul constatarii neconstitutionalitatii discriminarii, il reprezinta acordarea sau accesul la beneficiul dreptului (a se vedea, in acest sens, Decizia nr.685

din 28 iunie 2012, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.470 din 11 iulie 2012, Decizia nr.164 din 12 martie 2013, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.296 din 23 mai 2013, sau Decizia nr.681 din 13 noiembrie 2014, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.889 din 8 decembrie 2014). In schimb, **privilegiul se defineste ca un avantaj sau o favoare nejustificata acordata unei persoane/ categorii de persoane;** in acest caz, neconstitutionalitatea privilegiului nu echivaleaza cu acordarea beneficiului acestuia tuturor persoanelor/categoriilor de persoane, ci cu eliminarea sa, respectiv cu eliminarea privilegiului nejustificat acordat.

85. Referitor la valorificarea vechimilor necesare promovarii in functii de executie, prin Decizia nr.785 din 12 mai 2009, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.404 din 15 iunie 2009, Curtea a constatat ca prevederile art.44 alin.(2) din Legea nr.303/2004 sunt neconstitutionale pe motiv ca asimilau vechimea in avocatura cu vechimea in magistratura pentru indeplinirea conditiei de vechime necesara promovarii in functia de judecator/ procuror. Curtea a considerat ca un asemenea tratament reprezinta un privilegiu si, prin constatarea neconstitutionalitatii textului criticat, a eliminat din fondul activ al legislatiei privilegiul existent.

86. In cauza de fata, desi nu este vorba de valorificarea unei vechimi exterioare celei in magistratura, Curtea constata ca pentru numirile in functiile de procuror in cadrul DIICOT si DNA este valorificata o vechime care nu este una efectiva in functie, iar vechimea necesara pentru a accede in aceste functii nu tine cont de acest aspect; pentru a rezolva aceasta situatie, legea trebuia fie sa elimine valorificarea vechimii ca auditor de justitie, fie – daca alegea sa valorifice perioada cat procurorul/ judecatorul a fost auditor de justitie – sa stabileasca un quantum al vechimii efective cel putin egal cu vechimea necesara pentru promovarea in functia de procuror la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie la care sa se adauge, eventual, vechimea asimilata de auditor de justitie. Or, legiuitorul nu numai ca a valorificat perioada cat procurorul/ judecatorul a fost auditor de justitie, dar a si diminuat numarul de ani necesar pentru a accede in functia de procuror in directiile specializate, rezultand o vechime efectiva necesara care reprezinta jumătate din cea necesara pentru promovarea in functie la nivelul Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, aspect care creeaza inechitati sistemice si se constituie intr-un privilegiu evident acordat in cadrul sistemului de avansare in functii de executie a procurorilor.

87. Curtea observa ca, in cadrul aceleiasi categorii profesionale - procurorii -, legiuitorul nu poate sa reglementeze conditii atat de variate, diferite si distonante pentru promovarea in functie, respectiv numirea in functia de procuror in cadrul DNA si DIICOT, care, in final, sa respinga insasi ideea de ierarhie in cadrul Ministerului Public. **In aceste conditii, stabilirea unui nivel inferior al vechimii efective in functia de judecator sau procuror pentru numirea in functia de procuror in cadrul DIICOT sau DNA fata de cel necesar pentru promovarea in functia de procuror la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie reprezinta un avantaj nejustificat pentru accesul la o asemenea structura din cadrul acestui parchet. Prin urmare, Curtea retine ca textul criticat incalca art.16 alin.(1) din Constitutie.**

88. In consecinta, Curtea urmeaza sa elimine privilegiul conferit prin stabilirea unei conditii de vechime mai mici fata de cea generala existenta, astfel ca revine legiuitorului obligatia constitutională de a corela vechimile necesare pentru accederea in functia de procuror la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, indiferent de structura vizata din cadrul acesteia, si, prin urmare, **de a stabili o conditie de vechime efectiva cel putin egala cu cea necesara pentru promovarea in functia de procuror la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie.**

89. Totodata, Curtea retine ca textul criticat nu este corelat nici cu prevederile art.44 alin.(1) lit.c) si alin.(2) din Legea nr.303/2004 si nici cu cele ale art.885 alin.(3) lit.c) din Legea nr.304/2004. Astfel, textul criticat nu valorifica natura si durata vechimii necesare pentru accesul la o functie de procuror in cadrul Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie. Mai mult, sub aspectul intinderii in timp a acestei vechimi, Curtea constata o incoerenta legislativa, in sensul ca vechimea ceruta pentru a fi numit procuror in cele doua directii specializate este inferioara vechimii necesare pentru a fi numit in structura ierarhica din care fac parte respectivele directii. Mai mult, nu este posibil ca pentru directiile specializate vechimea sa fie reglementata in distonanta cu principiul specializarii la cel mai inalt nivel. De altfel, pentru accesul in functia de procuror in cadrul Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie, parte tot a Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, a fost stabilita o vechime de 18 ani, ceea ce inseamna ca vechimea efectiva in functie solicitata nu poate fi mai mica de 16 ani. Prin urmare, incoerenta legislativa este vadita din moment ce pentru diferite structuri ale Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie se stabilesc vechimi mai mici sau mai mari de acces fata de cea necesara promovarii in functie. **Orientarea**

legiuitorului nu poate fi decat in sensul stabilirii unor vechimi cel putin egale ca natura si durata cu cea necesara promovarii in functia de procuror la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie.

90. Asadar, textul de lege criticat se indeparteaza de la aceasta orientare, ceea ce inseamna ca se constituie intr-un element de **incoerenta legislativa** si ca **nu se integreaza in ansamblul legislatiei**, drept care nu indeplineste cerintele de calitate a legii stabilite in jurisprudenta Curtii Constitutionale [cu privire la cerintele de calitate a legilor, a se vedea Decizia nr.1 din 10 ianuarie 2014, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.123 din 19 februarie 2014, paragraful auto si urmatoarele]. Mai mult, Curtea observa ca art.36 alin.(1) lit.c) din Codul de procedura penala a atribuit in competenta tribunalului judecata in prima instanta a infractiunilor cu privire la care urmarirea penala a fost efectuata de catre cele doua structuri de parchet specializate. Or, art.44 alin.(1) lit.a) din Legea nr.303/2004 stabileste o conditie minima de vechime efectiva de 7 ani pentru judecatorii care solutioneaza cauzele privind aceste infractiuni, in timp ce, in mod inconsecvent, textul criticat stabileste ca urmarirea penala in cazul acelorasi infractiuni poate fi efectuata de procurori care indeplinesc o conditie minima de vechime efectiva de 5 ani si care nu au vocatia de a fi promovati la parchetul de pe langa tribunal. Astfel, si din aceasta perspectiva, Curtea retine ca textul criticat se constituie intr-un element de **incoerenta legislativa**. Nu in ultimul rand, Curtea observa ca insasi Legea nr.303/2004 reglementeaza aceeasi vechime pentru promovarea in functie la instantele specializate sau la parchetul de pe langa instanta specializata cu cea necesara nivelului la care acestea se organizeaza, inasa, in privinta directiilor specializate existente la Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, prin mijlocirea procedurii de numire, vechimile efective necesare nu sunt indeajuns nici macar pentru a promova la un parchet de pe langa tribunal si, astfel, nu se coroboreaza cu ansamblul reglementarii analizate. Prin urmare, Curtea retine ca textul criticat incalca si art. 1 alin.(5) din Constitutie.

91. In consecinta, Curtea constata ca **stabilirea vechimii efective necesare pentru a fi numit in functia de procuror la directiile specializate nu este o optiune pura a legiuitorului**, pentru ca o asemenea optiune, care nu poate fi controlata in niciun mod, se transforma in arbitrar. De aceea, legiuitorul este tinut de exigentele constitutionale referitoare la structura ierarhica a Ministerului Public, la principiul egalitatii, precum si la necesitatea asigurarii coerentei si a consecventei legislative in domeniul analizat. Curtea mai retine ca erorile de apreciere in redactarea actelor normative nu trebuie sa se perpetueze in sensul de a deveni ele in seze un precedent in activitatea de legiferare; din contra, aceste erori trebuie corectate pentru ca actele normative sa contribuie la realizarea unei securitati sporite a raporturilor juridice [Decizia nr.390 din 2 iulie 2014, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr.532 din 17 iulie 2014, paragraful 32]”.

[* Cititi aici integral decizia CCR prin care a fost respins proiectul de lege privind reducerea vechimii necesare pentru accederea la DNA si DIICOT](#)